

Viime kuukausina on laadittu ensi vuoden talousarviota. Hallitus on antanut sille tiukat raamit. Julkinen raha ja verotuspohja eivät riitä kaiken hyvän ja totunnaisten ylläpitoon. Joudutaan tekemään kuntalaisten kannalta ikäviä päätöksiä.

Viitasaarella puhuttavat mm. kyläkoulut. Valtuusto päätti kesäkuun lopussa kouluille annetusta jatkoajasta. Muutama kuukausi on kulunut ja asiaa ollaan tuomassa uudestaan päätettäväksi. Valtuuston päätöshän oli varustettu lausekkeella ”mikäli oppilasmäärä toteutuu annetun oppilasennusteen mukaisesti.”

Tuskin kukaan meistä päättäjistä osasi ennakoida näin nopeaa oppilasmäärän alenemista. Itse äänestin kesäkuulla kyläkoulujen jatkoajan puolesta. Syynä äänestyspäätökseeni ei ollut oppilasmäärä. Kesäkuun lopulla ei vielä ollut olemassa päätöstä uuden alakoulun rakentamisesta keskustaan. En halunnut olla siirtämässä terveistä kyläkouluista lapsia sairaaseen kouluun. Jos päätökset uuden koulun rakentamisesta olisivat olleet olemassa, olisin äänestänyt toisin.

Kesäkuussa käänsin ”takkini”, mielestäni hyvin perustein. Asiat tuotiin valtuuston päätettäväksi väärässä järjestyksessä. Edellä kirjoitetusta voi hyvin päätellä, mitä tulen äänestämään asian uudelleen käsittelyssä – siitäkin huolimatta, että oma poikani käy lakkautettavan koulun ensimmäistä luokkaa.

Tässä taloustilanteessa en voi päätyä muuhun ratkaisuun. Talousvastuu on viimekädessä valtuustolla. Tiukallakin raamilla tulemme tekemään alijäämäisen budjetin ensi vuonna. Koulun lakkautuspäätös on yhtä tuskallinen, oli ajankohta sitten puolentoista vuoden päästä tai muutamaa vuotta myöhemmin.

Omalla ekaluokkalaisellani ei ole vielä ymmärrystä ajankulusta. Mikä on päivä, kuukausi tai vuosi? Minulla on aikaa valmistaa häntä tulevaan muutokseen. Uskon, että hän voi turvallisesti käydä koulua tulevaisuudessa keskustassa tai Huopanassa. Meillä vanhemmilla on suuri vastuu, kuinka lapselle asioista kerromme. Koulupäätökset ovat olleet päättäjäurani aikana henkisesti rankimpia päätöksiä.

On hyvä, että vanhemmat puolustavat lasten oikeuksia. Kuka puhuu Viitasaaren vanhusten puolesta, heidän, jotka eivät itse enää siihen kykene? Perusturva on suurien haasteiden edessä. Annettu raami tarkoittaa käytännössä supistuvia toimintoja eri yksiköissä. Ikäihmisten avun tarpeen määrä kasvaa. Kysymys ei ole säästämisestä, vaan yrittäjäjärjestää palvelut kuntalaisille pienemmillä tuloilla kuin aikaisemmin. Yksi syksyn oikeutetuimmista puheenaiheista julkisuudessa on ollut vanhustenhoito. Lääninhallitusten selvitys toi esiin siinä olevia heikkouksia kautta maan.

Kuinka on tilanne Viitasaarella nyt ja tulevaisuudessa? Itse teen työtäni lähellä vanhuksia. Arki aukaisee silmät. Myös taloudellisesti vaikeina aikoina tarvitsemme auttavia käsiä, jotta pystymme takaamaan viitasaarelaisille ihmisarvoisen vanhuuden.